



Chemarea

Tinerimei Române

ABONAMENT ANUAL:

Pe un an.....Lei 180—
Pe un jumătate an.....Lei 100.—
Autorități și instituțiuni.....Lei 500—
In strelnătate dublu.

**ANUNȚURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC
LA ADMINISTRAȚIA ZIARULUI
CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 36**

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Cluj, Strada Regina Maria Nr. 36. — Telefon: 7-69

După un an

Se împlinește un an dela reparația „Chemării”. Prilej de tradițională verificare a unei modeste dar neșovăelnice guerile pe frontul neurastenizant al condeiului. Oprindu-ne o clipă din mers și privind îndărăt în lungul și largul drumului bătătorit până azi, ni se proiectează luminos în fața ochilor întreg crâmpeliul de greutate și bucurii, de biruinți și de decepții pe cari inerent le încercăm orice publicație.

Am trecut însă nepăsători pe lângă toți trandafirii înfloriți ai bucuriilor și pe lângă toți ghiștii desamăgirilor fiindcă n'avem răgaz să ne oprim din drum: urmărim și urmărim mai presus de toate un ideal care se crenelează tot mai apăsător în zarea așteptărilor noastre.

Acest ideal este *democratizarea și purificarea integrală morală a vieții noastre publice!*

Din această poruncă morală care se încadrează în însăși esența vitală a rasei și istoriei noastre s'a născut organizația și gazeta „Chemarea” în 1926.

Mișcarea chemăristă a însemnat în viața politică a Ardealului și României sănătosul revirement moral, care a ozonat în 1926 atmosfera încercată de tradări și promiscuitate degradantă, produsă prin defectiunea Goldiș-Lupaș-Lăpădatu.

Fripturiștii au fost cravașați fără milă în coloanele acestui ziar, arătați în adevărata lor goliciune morală așa încât disprețului opiniei publice le-a adus încurând cea mai crâncenă și ucigătoare condamnare.

Chemarea și-a învăluit în 1926 paginile în doliu pentru martirii dela Ruși, Moise Dodu și Anichim Timeja, după cum în 1928 a arborat același doliu morților nevinovați dela Vâlcea! Ajuns partidul național-tărănesc la guvern „Chemarea” a socotit cu drept cuvânt că misiunea ei nu a încetat.

Sunt încă în această țară atâtea căzături morale, atâtea stăpîniri și mumii ale vechilor regimuri cari trebuiesc nemilos sbiciuite și scoase din circulația publică.

O falangă de tineri cari ne-am strâns în jurul acestui ziar, smulși din atmosfera sănătoasă a satului românesc, cari nu știm ce înseamnă transacția și târguiețile milităm îndărătnici pentru o cauză mai bună și mai vrednică de acest popor, care a pățimit atâtea, în negura vremilor.

Avem nădejdea și încrederea în steagul pe care ni l-am ales — și n'conducătorii pe care-i avem!

Fără a ieși din cadrele disciplinei de partid, dar fără a fi slugarnici și muți atunci când anumite lucruri nu le vedem așa cum le văd cei mai bătrâni, ne-am spus demn părerile neocolind adevărul.

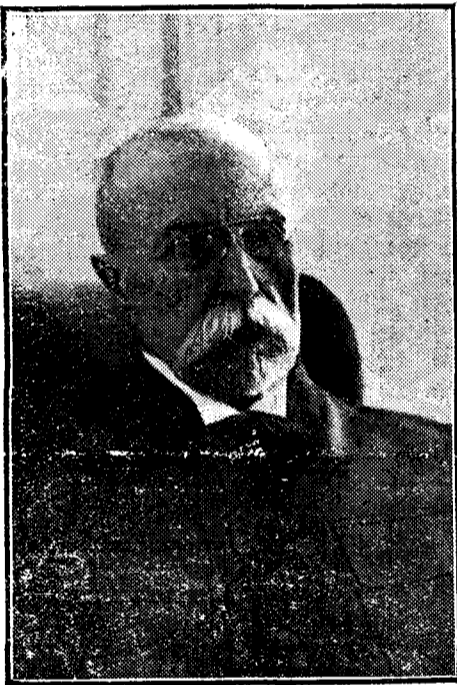
Cetitorii acestui ziar ne sunt cei mai buni martori. Le dăm un singur caz. Acel al dlui G. igore Iunian — pe

T. G. Masaryk

Venerabilul Președinte [al Republicii] Cehoslovace împlinește 80 de ani. Cu acest prilej creatorul Cehoslovaciei a fost omagiat și felicitat cu tot fastul și sinceritatea, nu numai de poporul său ci de umanitatea întreagă, al cărei mare binefăcător este.

Pentru noi românii profesorul octogenar T. G. Masaryk, președintele Cehoslovaciei, înseamnă un nume scump, legat de noi cu o strânsă și eternă solidaritate în zilele grele ale luptei pentru întregirea

nesc întreg trimitem ilustrului președinte al Cehoslovaciei omagiul și urările noastre de viață lungă, pentru fericirea țării Sale și a omenirii întregi.



neamului.

Sprijinul lui T. G. Masaryk în cele mai critice momente ale istoriei noastre a fost cea mai mare îmbărbătare și întărire în credința biruinții finale.

Vizita lui T. G. Masaryk la Iași în vremea de restriște a lui 1917 — a fost o încurajare pentru eforturile noastre.

Noi, generația tânără alături de neamul românesc

„Chemarea“.

Omagiu

D. Iuliu Maniu, președintele Consiliului de miniștri, cu prilejul aniversării lui Toma G. Masaryk, președintele Republicii cehoslovace, aliata și prietena noastră, a scris următoarele rânduri:

Viața Președintelui T. G. Masaryk este cea mai strălucită dovadă a superiorității forței spirituale față de cea materială.

Forța spirituală reprezentată de ilustrul Președinte al Republicii prietene, pusă în serviciul adevărului, al patriotismului și dreptății națiunii sale, a triumfat asupra forței materiale a gigantului imperiu habsburgic de odinioară și a dat naștere unui stat național și democratic, bine încheșat din punct de vedere politic și înfloritor din punct de vedere economic.

Habsburgii puternici, cari dominau odată asupra unei întregi părți a lumii, azi aparțin istoriei, iar modestul savant de acum câțiva ani conduce azi, el, un stat foarte important atât în echilibrul

care asigură pacea Europei, cât și în munca mare a omenirii pentru civilizația universală.

Aduc omagiul meu Președintelui Masaryk intruchipător al străduințelor de libertate și cultură și trimit felicitările mele națiunii cehoslovace pentru nebănuita dezvoltare la care a ajuns sub conducerea lui și cu jertfa tuturor fiilor ei.

IULIU MANIU
președintele cons. de miniștri.

Alegători ai municipiului Cluj, votați la alegerile comunale lista No. 3 în frunte cu d. deputat Dr. Aurel Socol.

care deși l'am iubit — a trebuit să-l desaproabăm atunci când s'a menținut în cunoscuta-i atitudine față de Ardealul, care nu e regionalist, dar nici nu permite să fie tratat drept colonie.

Aceasta credem noi, e de altfel suptrema justificare a reparației „Chemării“.

Să avem o tribună liberă, nevândută nimănui, în care să ne putem spune răspicat gândurile și vrerile.

Credincioși acestor principii — nu putem să ne oprim la mijlocul drumului.

Deviza noastră este: Înainte!

Bazil Gruia

Blocul românesc

Ne-am ocupat în câteva numere ale ziarului nostru de tragi-comicul personaj Simon, care îndemnat și susținut de o tabără de fuste, se sbate fără nici o șansă serioasă, să ajungă la Primăria Clujului.

E datorica noastră să jertfim azi câteva rânduri celeilalte înjghebări hibride, care cu toate că are în frunte câteva personalități de marcă, concurează totuși în tragi-comedie cu Simoniada „blocului cetățenesc“.

E vorba de așa zisul „bloc românesc“, care dacă are câteva elemente filantropice, romanistice și filologice, apoi sub raport politic nu reprezintă absolut nimic.

În afară doar de aportul de agenți electorali ai oamenilor lui Vidican et Comp. și de încrucișarea de catăr a câtorva liberali cu o mână de averescani — coeficientul politic al „blocului“ în chestiune, se reduce la o compătimitoare infirmitate, sub toate raporturile.

Nici nu ne-am ocupa de el — dacă n'ar purta ca titlu zornăitor de propagandă, numele de „Bloc românesc“ — când de fapt nu e decât procreația dlui Goga și a celor câțiva oameni de bună credință, cari au fost târâți în el, prin cine știe ce mijloace.

Nici nu l'am supune atenției noastre dacă toată această acțiune nu ar comporta o mult mai subtilă și mai adâncă semnificație, decât pare la suprafață.

Și anume aceea pe care o schițează *extravaganta atitudine a partidului liberal și averescan față de ideea națională. UNA LA GUVERN ȘI ALTA ÎN OPOZIȚIE.*

V'aduceți aminte de toate aranjamentele, acordurile și pactele fildermaniste, de punctele într'adevăr rușinoase ale pactului dela Ciucea — de toate compromisiunile electorale pe care liberalii și averescanii le-au făcut cu minoritarii când au fost la putere?!

Atunci ideea națională n'a fost cătuși de puțin lezată, patrimoniul suveranității naționale cătuși de puțin atins — fiindcă pactele le făcea dl Goga sau vre-un „român“ liberal.

Azi însă când acești domni sunt *ÎN OPOZIȚIE* tipă ca mușcați de viperă în numele ideei naționale și sub flamura naționalismului intransigent jonglează nerușinați pe sârma electorală — care, mă teme, se va rupe.

Dar să fim serioși, domnilor! Intrucât, nu știu care anonim a așa zisului „bloc românesc“ este mai bun român ca dl dr. Emil Hațiegan — fostul rector al Universității din Cluj?!

Se va vedea la alegerile municipale CINE apără într'adevăr interesele românismului! Aceia, cari întrunind o ceată de curioși și de naivi — pre-

(Continuare în pagina 2).

Blocul românesc

(Urmare din pagina 1).

dică în numele ideii naționale apă și beau vin sau aceia cari disprețuind vorbele goale și desideratele utopice au întreprins o acțiune serioasă în această chestiune — a alegerilor municipiului Cluj. — Frumoasă ca nume și aparență!, formula „blocului românesc” suferă de grozavul păcat că e pretențioasă — complet lipsită de șanse fiindcă românii n'o prea susțin — și apolitică. Pentru că e o simplistă împerechere de promiscuitate electorală, averescano-liberală.

EMIL TELEACU.

Trei demisii

Din motive de sănătate, a demisionat dl dr. Aurel Vlad, ministru al Industriei și Comerțului. Pentru o mai bună îngrijire dl dr. Aurel Vlad a plecat în streinătate.

Dorim neobositului luptător care în 1906 a inaugurat în luptele românilor ardeleni o epocă nouă de activism și naționalism combativ o cât mai grabnică însănătoșire, pentru a-vedea cât mai curând între noi, spre binele partidului național-tărănesc și al țării.

Tot din motive de sănătate a demisionat dl Grigore Iunian, ministrul Justiției. Pentru noi dl Iunian a însemnat un redutabil debater și i-am nutrit cele mai sincere simpatii. N'am înțeles și nu putem înțelege însă niciodată atitudinea pe care dl Iunian a avut-o față de Ardeal mai ales în chestiunea numirilor în magistratură, unde ardelenii au fost tratați de dsa în modul cunoscut, atât de puțin meritat.

În ultimul moment aflăm că a demisionat și dl D. R. Ioanițescu, subsecretar de stat la Interne.

Această demisie a produs în rândurile noastre o adevărată surprindere. Guvernarea actuală se poate lipsi greu de talentul și munca dlui D. R. Ioanițescu, care a dovedit nu numai în opoziție ci și la guvern că merită într'adevăr să i-se utilizeze priceperea în modul cel mai activ.

De aceea nu putem crede informația pe care o aduc unele ziare bucureștene că dl D. R. Ioanițescu ar fi declarat că „a demisionat irevocabil”.

Noi îl rugăm ca pentru ducerea la bun sfârșit a operii guvernării actuale și pentru binele obștesc să continue și pe mai departe la depunerea aceluiași munci pricepute — pe care a depus-o până azi — refuzând a crede că dsa va persista în demisie.

Pentru abonați.

Am făcut în atâtea rânduri apel către toți abonații noștri de a ne ajuta trimițându-ne acea dorizorie sumă de 180 de lei la an, cât face costul abonamentului acestui ziar.

„Chemarea” se sbete cu greutate: material enorm și ne-vând resurse financiare de nicăiri — căci a înțeles să rămână o răbună liberă a generației tinere ardeleni — își îndreaptă azi cuvântul către aceiași sprjiitori ai noștri de totdeauna, abonați noștri!

Ne fiind ziar vândut singura noastră sursă de existență, e abonamentul!

De aceea facem azi un ultim apel către toți abonații noștri, rugându-i să ne trimită cât mai grabnic abonamentul care nu e decât 180 lei, altfel în cel mai scurt timp suntem siliți să publicăm pe toți restanțierii noștri.

Obiective ușor de sesizat**Puncte cardinale de orientare în jurul libertății femeii**

„Un drăgălaș domn scrie în „Gazeta” dela Brașov... O doamnă, sau d-soară...(?), îi răspunde la „Fugare”-le unui cotidian de seamă din Cluj, iar subsemnatul, cu încheiere, permit să fac câteva refutări modeste asupra reflexiilor amândurora. Încep:

Domnul cu gazeta dela Brașov, n'are dreptate. Dar tot atunci, nu sunt edificatoare, nici antitezele Pseudonimului. Deci, ambii se găsesec în capcana aceleiași greșeli. Demonstrează: „Toate legile sociale și morale, admit orișice, nu numai băieților, ci și fetelor”. Aceasta o susține întâmplător, chiar „adeptul filosofiei succinte”, când afirmă, că... „fetelor, nu li se permite nimic”, subliniind totuș, că: „Băieții își petrec jumătate viața în chefuri, cu femei și în orgii... etc.”.

Să reținem prin urmare bine cuvintele „...cu femei și în orgii”...! Ei, atunci? Pentru ce să se mai căsătorească un bărbat înainte de faza acelei anumite „odihne”, dacă i-se înlesnește un trai atât de nuanțat? Mă rog frumos! „Varietas delectati”... Și, când această „varietas”, sâmburele multor răutăți, care din nenorocire există, de când apare femeia, oferindu-se zilnic și la fiecare pas bărbaților, cum să nu devină plictisii și surmenați la vârsta de 30 ani? Pentru ce atunci atâta nedumerire în jurul problemei, că bărbatul nu-și nimerește ființa înțelegătoare? Unde se va găsi un mameluc, care să-și aleagă consoarta din cârdul „fluturașilor” — vai! — cu conducute însă — în tovărășia cărora și u mântuit noptile?... Nicăiri. Astfel, cu drept cuvânt, bărbatul își poate rezerva pretenția, ca viitoarea sa consoartă să aibă o cuminenție și un trecut ireproșabil, după ce a aflat deja că 90% a femeilor sunt corupte... E absolut eronată deci concepția, că femeilor li se pun opreliști pentru a nu putea cere o modificare a legilor, inegal săbuite celor două sexe. Caraghios. De ce nu solicită această inovație? Parcă pe femei le impoartă, dacă bărbații se învoiesc, ori ba ka o schimbare a legilor, cari de fapt nu există? Legea și femeia? Doi factori, ce-ți amintesc deodată două elemente: vântul și fumul... Mai ales azi, când războiul, afurisitul războiului, le-a hărăzit o nemărginită independență și prin aceasta tot ce vrei... Absența bărbaților, cu prilejul mobilizării mondiale le-a vârit — la început una câte una, apoi cu duimul, în posturile devenite vacante, cari le-a asigurat un minimum de existență. Foarte bine! În vreme de războiu, trebuia să se înlocuiască cu cineva cei plecați să-și facă datoria; dar această stare de lucruri bruscă și temporară, provocată de necesități imperioase, degeneră până la sfârșit — după cum vedem — nu într'o asanare morală, sau criterii noi salvatoare, ci într'o adevărată pacoste: renunțarea la căsnicie și la preocupările de a fi mamă model. Căci, deodată, năpădiră oficiile și acele femei, cărora li se re'ntoarseră bărbații, nefiind astfel constrânse să-și părăsească vatra de vraja prăfoaselor birouri. Și tocmai aceasta e panta, pe care au alunecat femeile în cercul vicios recent, pornind spre desfrânări... O femeie, când se vede stăpână pe sine, fiindu-i asigurată existența și comoditatea prin postul pe care l-a ocupat, nu știe ce să mai facă de buiac: cheltuiește fără socoteală, visează la haine princiare, se ia la întrecere cu toate semenele ei, pe cari le vede mai înproștănate, decât dânsa; devine pizmașă și răutăcioasă din cule afară. Își frământă fantezia, meditează agitată asupra libertății absolute a bărbatului, întrebându-se, dacă n'ar fi bine s'o guste și ea, ajungând în sfârșit la o recoltă a felului e de gândire: totuși aceia cu cari i-a plăcut să întretină raporturi prietenești..., o vor divulga,

arătând-o cu degetul...

Unde e deci deosebirea dintre bărbat și femeie? De cine este sădit păcatul în conștiința bărbatului? Exemple sunt ușor de invocat: S'au pomenit vre-odată pe acest rotogol bordei, ori stabilimente de bărbați? Nu femeile s'au dedicat din cele mai vechi timpuri acestor dejositoare îndeletniciri? Faptului, că în Turcia s'au cultivat până în zilele noastre haremurii, îi cunoaștem perfect cauzele și e un caz aproape izolat. Acolo, femeile au fost aruncate cu forța în brațele dezonorării, pe când în alte țări? La noi? Cine le-a silit și le îndeamnă să-și procure titlul de bestii și stărpituri, prin spargerea zăgăzurilor pudicității? Tentațiunea hidoasă a banului? Zilnicul schimb de mătăsurii de pe păpușile-modă ale vitrinelor exorbitante?

Ce prevederi se pot anume întocmi prin rigurositatea întrebărilor de față? Că în femei e acumulată mai multă energie pentru înfrinerea poftei, decât în bărbați? Cum de se prefac atunci totuș, pe lângă întreaga lor tresărire de mândrie — în scuiptori?... în loc să-și câștige pâinea, ca toată lumea: prin muncă onestă și nu prin ochi dulci promițători de împotriviri ușor de învins?... Va isbuti însă cineva, să ne dea probe pentru sexul masculin, pe acest tărâm de josnice instincte? Nimenea!

Chiar în viața de toate zilele, semnalăm cazuri, când copiilor, nici nu le pasă de cuvintele mamei, care le îngăduie totul. Nu e oare și aceasta o grăitoare dovadă de consimțirea oarecum la păcat a mamei? În schimb, o clipire a tatălui, e destul să cadă liniște în casă. Așa se explică faptul, pentru ce băieții iubesc și țin mai mult la mamă, decât la tatăl lor.

Exempla trahunt! De prezent să nici nu mai discutăm. Azi, e o jale să privești în juru-ți. Azi, toate fetele-s cu chipiu roșu, albastru, ori verde. Toate cu galcane și ținte de aur... Toate cu geantă, toate pe la Universități, conservatoare și licee. Nimenea n'a rămas acasă. Nimenea nu-și mai bate cupul cu viața patriarhală dela țară, de unde a pornit, scoțind ultima bucăciță din gura părinților, numai de dragul plimbărilor amuzante... și distractive pe corso... Iar de se'ntâmplă, ca într'un an odată să fie cercetate de părinți, cu desăgii plini de merinde gustoase, în orașele, unde să admitem că studiază — strâmbă din nas și li-e rușine peste măsură să iasă pe stradă cu dânsii: îi lasă în urmă..., ca să nu se compromită... E principal să le scoată din sân paralele, încolo... salutare!...

Da, e o situație deplorabilă aceasta! Ca pedagog — Doamne păzește! — nici prin minte nu-mi trece să devin un contrar al educației și emancipării Neamului meu oțelit de suferințe și împilări, dar îmi place să cred, că mamele noastre, cari nici habar n'au avut de licee, conservatoare, academii, universități, ori de dreptul participării la viața obștească — urmând doar patru clase civile — au trăit o viață mai pașnică, mai liniștită, împărțându-ne de o mai temeinică educație, decât cum vor proceda la rândul lor fetele secolului al XX-lea, cari uitându-și pririvirile în nori, își bat joc de tinerii cu intenții serioase. Următoarele principii, prinse la întâmplare, vor ilustra admirabil afirmarea de mai sus: „Ce? Suntem nebune să ne mărităm vre-odată? Cum? Să ne jertfim libertatea? Ce rost au bărbații, când știm să ne susținem singure?”...

Am ajuns așadar la concluzia, că *postul* e un element de continuită învrăjire și de vătămarea armoniei căminului. Căci, vai de educația acelor copii, unde dimineata, deodată cu tata, pornește și mama la oficiu, fiind lăsați în voia întâmplării, ori capriciile unei servitoare desuchiate! În astfel de împrejurări, tata, a în-

țet de a fi ceea ce trebuie să fie: „pater familiae”. Copiii, atenți la tot ce se petrece între părinți, văzând, cum nu respectă mama voința și autoritatea tatălui lor, urmărind păreri opuse celor preconizate de dânsul, — numai sub efectul serviciului ce-i va asigura în orice eventualitate un mijloc de traiu — urmează dezastruoasa desbinare în cercul familiar, proces ușor de evitat însă, dacă mama va rămâne mamă și nu „funcționară”, peste care va dispune cu autoritatea de „șef”, un vulpoi burlac, dornic de aventuri...

Firește, azi, când se insistă cu atâta stăruință să fie ridicate din situația în care se sbat și să li se dea și femeilor libertatea Gomorei, întocmai ca bărbaților, o vor primi, de sigur, folosindu-se de ea, ca dânsii, ori poate mai mult: necunoscutul, atâta îndoit curiozitatea. Și atunci? Femeia, fiind înzestrată de Natură cu o notă justă: cu psihologia inflexibilă, al cărei centru de gravitate — oricât ar fi de emancipată — e și va rămâne întotdeauna „bărbatul” — își va căuta — nu găsi! — din nou refugiul în „supușenia” bărbatului, supușenie, despre care va susține, că reprezintă o valoare înzecită, față de libertatea, ce a aruncat-o în vârtejul nemilos al vieții, dându-i iarăși cu prisosință sprijinul și liniștea, de care are așa de arzătoare nevoie.

E în văzul tuturor azi deci, câtă distanță ne desparte încă de momentul, când vom putea afirma într'adevăr solubilitatea problemei libertății femeii, care — sunt presupții serioase, că nu va fi condiționată, nici de consentimentul sexului masculin, cu atât mai puțin de principii, ori legi omeștești, supuse unor împrejurări, care le va coace pentru a putea fi aplicate cu succes și fără risc, în vederea unei renașteri morale a vieții publice.

O. Ș.

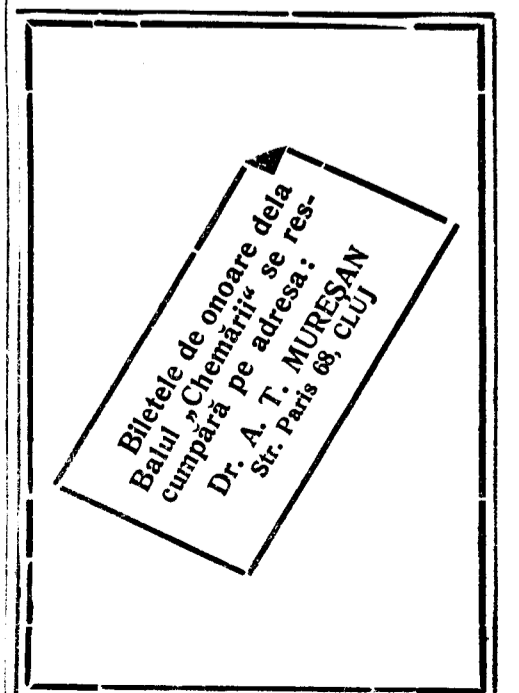
Comunicat**Către voinici i fruntași steğari, tribani și chemăriști.**

În ziua de 11 Martie 1930 apare cea mai bună și cea mai eficientă gazetă pentru voinici, care va purta numele de „FOAIA VOINICULUI”. Abonamentul acestei foi, care va apărea săptămânal e numai de 100 Lei anual. Cei ce o vor abona, vor primi gratuit mai multe cărțile frumoase din „Biblioteca voinicului”, precum și „Calendarul voinicului” la fiecare sfârșit de an.

Abonamentele se fac pe adresa dlui Hariton Moldovan, Secretariul general al „Chemării” și voinicilor, Strada Regina Maria No. 36.

„Foaia Voinicului” nu trebuie să lipsească din casa nici unui bun român!

Toți membri organizați sunt invitați să facă la membri mai marcantă ai partidului câte un abonament de sprijin a 500 Lei.

HARITON MOLDOVAN
secretar general.

SCRISORI DIN BELGIA

O paralelă Cum trăesc studenții români și studenții minoritari-români în străinătate

Fără ură de rasă și fără porniri sovuniste intenționez să aștern pe hârtie câteva constatări făcute cu privire la proporția numerică între studenții români și români minoritari înscrși la Universitatea din Liège, și să relev în același timp felul de viață al onora și al altora, pentru ca, judecătorul obiectiv, să-și poată da seama de temeiul și justetea jelanilor cotidiene ale minoritarilor noștri.

Tara noastră dorește pace, are nevoie de ea pentru a-și putea consolida viața economică și socială.

România, caută liniște peste hotare, liniște în întinsul teritoriului ei. Pacifismul nostru s'a manifestat cu toată tăria și sinceritatea și la ultima conferință dela Haga, după care presa străină a subliniat în cuvinte elogioase atitudinea pacifistă a deleguților României și în special a dlui ministru de externe Gh. Mironescu în cari țările Europei de vest au găsit un prețios colaborator pentru pacea mondială.

În interiorul țării, politica internă, problema minoritară constituie un important punct din preocupările de competență ale actualului guvern care vede în soluționarea ei, asigurarea liniștii interne.

Năzuințelor noastre, se opune încăpăținarea minoritarilor, cari în toate ocaziile prin exagerări și date false, cută să reliefeze durerile ce le înăbușe sufletele.

Aceste exagerări și văicăreli, aceste atacuri ce uneori întrec așteptările noastre, sunt înregistrate de ziarele românești și în special de cele din Ardeal, cari forțat trebuie să facă această lectură.

Datele ce urmează vor putea să ne lumineze în parte de injustețea plângerilor lor.

La Universitatea din Liège numărul studenților veniți din România este relativ, destul de mare. N'am datele statistice de la toate facultățile, dar voi aminti câteva, cari pot să ne lămurească pe deplin și să ne susțină concluziile la cari vom ajunge.

În anul I și II a facultății de medicină, sunt aproximativ 80 studenți din România, dintre cari vre-o 4—5 români iar restul români-minoritari.

La facultatea comercială-consulară aproximativ 40 studenți din România dintre cari vre-o opt români, iar restul români-minoritari.

Această proporție se menține în toate facultățile.

Explicația? Desigur că este alta decât aceea pe care o dau ei. Detest pe acei minoritari cari au nerușinarea să spună că în Universitățile românești nu se găsește loc și pentru ei. Eu am cunoscut mulți studenți minoritari cari nu numai că nu erau primiți în universitate, dar primeau bursă dela Stat ca și studenții români, erau găzduiți în căminurile studențești și se bucurau de aceleași drepturi.

Alta este explicația. În România există mentalitatea că, numai la universitățile apusene se poate face carte multă. Numai în parte este justificată aceasta mentalitate, fiindcă la universitățile noastre sunt facultăți cari pot rivaliza cu cele mai bune din apus, iar pe multe le și întrec.

Idealul fiecărui tânăr, este să stea cel puțin un an doi în străinătate, în speranță că, la întoarcere, folosindu-se de conjunctura favorabilă, creată tocmai de această mentalitate greșită, va putea să iese mai ușor biruitor în lupta pentru pâine.

Speculațiile lor nu dau greș de cele mai multe ori și atunci se aruncă în afaceri acei cari pot.

Pentru a studia în străinătate trebuie parale. Cei cari le au nu e-

zită a le plasa în această afacere destul de rentabilă.

Cine sunt aceștia? *Cifrele de mai sus cred că ne lămuresc pe deplin; sunt în majoritate zdrobitoare minoritarii noștri.*

Lucrurile nu se opresc aci. Să analizăm în câteva cuvinte felul de viață al acestor două categorii de compatrioți cari studiază în străinătate.

E o situație stranie, sunt lucruri de necrezut.

Studenții români puțini la număr, sunt condamnați în cele mai multe cazuri să ducă o viață mizerabilă.

Subvențiile ce le primesc dela părinți sunt neindestulitoare, trebuințele sunt multe, iar în fața problemei existenței îi vedem coborându-se în adâncul minelor de cărbuni, unde-și angajează brațele, muncind toată noaptea în căldură și apă, ca simpli ouvrieri, iar ziua frecventează cursurile universității și se închid în bibliotecă pentru arăspunde și necesităților spirituale.

Plimbându-te seara pe străzile orașului Liège, ești adesea acostat de către vre-un păzitor de noapte, cari auzind că, vorbești românește, vrea să mai schimbe și el câteva cuvinte în limba străbună.

Nu aceasta te surprinde, ci faptul că, vorbește frumos românește, la atacă și probleme serioase pentru ca la urmă pe lângă cartea de păzitor de noapte să-ți întindă și un carnet de student al Universității.

Nu la fel stau lucrurile cu studenții minoritari români. Ei nu lucrează în mine, ei nu ocupă funcții puțin onorabile și plăcute, ca aceea de păzitori de noapte. Eu cel puțin n'am

cunoscut nici unul și n'am auzit dela nimeni așa ceva.

În schimb bugetul lor, le permite să frecventeze dancierurile și cafelele, să meargă la teatru și cinematograful și când necesitatea cere, să-și plătească și un profesor, cu care să învețe mai ușor limbile străine.

Trupurile lor sunt sdravene, fețele rumenite, unghiile lăguite, îmbrăcați după ultima tăietură, pentru ca să poată sfida mai ușor pe compatrioții lor cari nu pot face la fel.

Dacă lucrurile stau astfel, îi întrebăm pe compatrioții noștri minoritari, ce doresc?

Criza economică ce a contagiat țara și care se datorește în mare parte crizei economice mondiale, apasă greu și asupra gospodăriei fiecărui cetățean dar ea trebuie suportată de toți în aceeași măsură.

Cei ce o simt mai mult și suferă după urma ei, sunt cei săraci iar cei mai săraci nu sunt minoritarii, faptele înșirate până aici dovedesc îndeaajuns aceasta.

Vă întrebăm iubiți compatrioți minoritari, pentru ce când vă întindem mâna în semn de prietenie voi ne-ostriți?

Pentru ce când noi încercăm să vă îmbrățișem frățește, voi primiți aceasta numai pentru a căuta locul unde să înfigeți pumnul mai ușor și mai sigur?

Curge multă cerneală, se consumă cantități mari de hârtie, se risipește atâta energie spirituală, cari nu fac decât să agraveze situația în loc să o atenueze.

O colaborare strânsă, o unire sufletească, un temperament mai îndulcit și mai multă loialitate, toate împreună puse în slujba statului ne-ar aduce cu mult mai curând, timpuri de liniște și lipsite de nevoi, viață consolidată pe toate terenurile; lucruri pe cari cu toții le dorim.

Să înceteze dar, fricțiunile zadarnice și nefolositoare, să se cheltuiască orice energie pentru binele comun!

AUREL VASIU.

Revalorizarea valorilor

Entusiasmul și clocotitoarea svăcnire de însuflețire, ce izbucnise cu vehemența puvioiului distrugător de diguri, din pieptul sutelor de mii de oameni, adunați din toate unghiurile țării pe câmpia Bâlgard lui, încetase, amuțise pentru o clipă. Se transformaseră clipele de însuflețire în emoționate clipe de revelație, de reculegere. Și ca un rezultat spontan al acestei revelatoare reculegeri, sute de mii de priviri curate și senine, sute de mii de mâini obedite se înălțară înspre azurul cerului să-lășlăuitor al atotputernicului dirijor al noroadelor, pentru ca în fața lui dzeiască să-și pecetluiască cu tăria jurământului angajamentul de a duce o luptă dărză și fără cruțare, de a presta o muncă asiduă și tenace pentru a pune baze solide și trainice unei Românie noi.

Da. La făurirea unei Românie noi ne-am angajat prin jurământ sfânt. Iar prin o Românie nouă, desigur, că nu am înțeles o Românie mărită'n teritoriu; ci am înțeles împământărirea unui sistem de guvernământ corespunzător noilor cerințe reclamate de complexul împrejurărilor, în cari trăim, reclamate de fluxul și refluxul curentului vremii. Am înțeles ridicarea la rangul percepțelor de guvernământ a principiilor cuprinse în noțiunea de cinste și moralitate. Am înțeles primenirea moravurilor prin aplicarea cu curaj și rigurozitate a sancțiunilor față de toți acei cari au ajuns în conflict cu dispozițiile legale. Am înțeles ruperă a definitivă cu un trecut, care prin aberațiunile sale a pus obstacole în calea progresului și consolidării vieții noastre de stat. Am înțeles în definitiv ca prin măsurile și dispozițiunile regimului nostru să impregnăm întreg mecanismul de stat acel ritm, acea pulsație, care de fapt să ducă la crearea unei Românie cu adevărat nouă.

Iată dar, că angajamentul nostru pragmatic, nu are caracterul unui angajament derzoriu, luat în întruniri de propagandă electorală, ci are caracterul votului solemn. Nimic mai natural, deci, decât că va trebui să procedăm în consecință întru respectarea acestui angajament.

Iar pentru a ne putea respecta acest angajament se im. une în mod imperios și categoric utilizarea tuturor forțelor înt lectuale după ierarhizarea valorii lor intrinsece. Pentru că dacă în anumite direcții înaintăm cu pași uimitori de înceți pentru a putea arăta plastic și plausibil roadele guvernării noastre, desigur se datorește și faptului de neînțeles, că o sumedenie de valori reale, indiscutabile și devotate regimului sunt osândite la o pasivitate involuntară, fiind private aceste valori de posibilitatea de a desfășura o prodigioasă activitate în interesul cauzei, prin înlocuirea lor cu oameni mai puțin chemați, mai puțin capabili. Ori prin acest procedeu pur și simplu prejudiciem însuși regimul, ne îngreunăm însăși realizarea misiunii noastre.

Aceasta este un lux politic, pe care noi nu ni-l putem permite. Pentru că dacă guvernele, cari s'au perândat înaintea noastră, în urma faptului că au ajuns la putere prin uzurparea voînți noastre, nu pot fi trase la răspundere pentru nerealizarea dezideratelor și postulatelor noastre. Desigur, că noi venim la putere prin încrederea maselor, nu numai că putem fi trași la răspundere de către aceia, cari ne-au dat puterea, ci suntem chiar obligați în fața acestora a da seamă de ceea ce am făcut, și de ceea ce nu am făcut în urma slăbiciunii noastre. Spun deci, că este lux politic a neglija valorile reale, direct menite a contribui la stabilizarea și cimentarea regimului.

Pentru a ne putea îndeplini misiunea și a ne achita de obligamentele luate, dar mai presus de toate pentru a fi într'adevăr utili binelui obștesc, trebuie să trecem la sistemul revalorizării valorilor. Aceasta se impune mai ales azi, când trăim epoca ambițiilor exagerate. Astăzi fiecare individ este condus, de o ambițiune bolnăvicioasă, pentru satisfacerea căreia, nu cunoaște scrupule în alegerea mijloacelor. Și acești ambițioși bolnăvicioși, sunt disgustatori, lingă ai oamenilor cu vază și trecere. Ori știut este, că omul ori cât de drept și independent este în gândire, totuși se lasă în o măsură oarecare afectat de lingușitori. Și lingă abuzând de această slăbiciune omească, își fac cariere, înlăturând elementele de valoare și dornice a lucra desinteresat pentru binele obștesc.

Cei chemați, — în urma situații lor — să-și dea seamă, că selecționarea valorilor nu se face după modul, cum se știe cineva linguși, ci singurul criteriu al ierarhizării valorilor este capacitatea intelectuală secundată de masivitatea caracterului.

Să ne revalorizăm valorile, căci avem nevoie de concursul lor efectiv.

Al. Horga.

Validarea alegerilor

Conform noilor dispoziții în vigoare contestarea rezultatelor electorale au ajuns în fața Comitetului Local de Revizuire de pe lângă Directoratul Ministerial al Ardealului. Președintele comitetului, distinsul magistrat *Dr. Petrovan*, zilele trecute a adus sentință în ce privește contestarea alegerilor din Brașov. După apărarea dlui *Dr. Eugen Hațegan*, comitetul a validat alegerea dela Brașov, cu unanimitate de voturi.

Cu acest prilej rugăm pe cei în drept ca cu toată criza mare de încăperi să găsească un local mai corespunzător înaltei instituții care e comitetul de Revizuire. Din conversațiile avute cu unii membri ai comitetului am înțeles că munca lor față de ai colegilor dela Directoratele cu 4—5 județe având comitetul același număr de membri ca și acesta căruia îi aparține 18 județe, e extrem de disproporționată. Apreciind noi atât intenția celor cari au creat aceasta înaltă instanță cât și instanța însăși ne facem bucuros interpreți ai rectificării dorite asociindu-ne la punctul de vedere al nivelării juste.

Clujeni!

Cetiți cu atenție lista candidaților național-tărăniști din Cluj și vă veți convinge că prezintă toată garanția unei gospodării civilizate și cinstită în capitala Ardealului.

Cetiți lista candidaților partidelor cu care am făcut în-

țelegere alegând semnul (pătratul) și Vă veți convinge, că sunt oameni cinstiți de semenii lor.

Lista cartelată având în frunte semnul (pătratul)

eșită din cumpănirea și lupta grea a acelor români cari în acest oraș au muncit din greu pentru introducerea și afirmarea românismului, — este garanția unei colaborări rodnice spre binele acestui oraș.

Clujeni! Votați pătratul

Alarma neputincioșilor

Partidul liberal pare a fi ajuns la utilizarea ultimelor mijloace împotriva actualului regim.

Scribii netrebnici ai presei opoziționiste s'au oprit pe o clipă disperați din drumul lor de calomniere și minciuni — în lipsa totală de expresii murdare și de adjective rușinoase.

Tot ce limba noastră — dulcea noastră limbă românească în care a scris articole politice un Mihail Eminescu și G. Panu — tot ce graiul nostru fraged și sfânt ca o evanghelie, a avut mai certat cu anumite exigențe de ordin etic (căci în definitiv o limbă este expresia și a slăbiciunilor omenești), a fost șgălăiat, asvârlit în dreapta și în stânga de acești incerți mănuitori de condeiu, cu intenția criminală de a înjura, de a discredita, de a disloca...

Feciorii de casă ai dlui general Averescu și dlui Vintilă Brătianu se împacă greu cu gândul că evoluția istoriei i-a așezat pe catafalc, păstrând dintre ei doar câteva mumii pentru posteritate, cum se obișnuște în muzee.

Puși de-acurmezișul străduințelor de mai bine ale întregii națiuni românești, procesul s'a terminat în mod fatal zdrobind tuturor acestor mișei toate resursele grase de căpătuială, jaf și fărâdelegi revoltătoare.

Biruința partidului național-țărănesc din Noemvrie 1928 a însemnat în mod implicit nu numai înscăunarea unei guvernări democratice în fruntea țării ci și lichidarea regimului odios și spurcat din trecut.

De aceea, încă din prima zi, balaurul liberal deși i-se retezase câteva capete, continuă să improaște cu venin în noi conducători, cari credincioși masselor populare pășiau la cele dintâi realizări programatice.

Cele mai salutare, mai românești și mai democratice măsuri luate de actualii guvernanti, ca ridicarea stării de asediu și a cenzurii, votarea legii jandarmeriei, a legii contabilității, a descentra-

lizării administrative, au fost ostil primite de întreaga presă liberală, deși chiar liberalii în sufletul lor erau sinceri convinși că greșesc când adoptă astfel de atitudini vrășmașe unor adevărate reforme binefăcătoare.

Toate aceste ce credeți de ce? Ce-a putut determina lista liberalo-averescană de a activa politică contrar chiar conștiinței ei? Răspunsul nu e ușor de dat, căci stau în fața unui dureros conflict între conștiință și faptă.

Cu toate acestea, putem afirma că primordială cauză care a dus partidul liberal în marginea rușinii, este pierderea unui elementar simț de moralitate și de cinste în viața publică. Mirajul materialismului a distrus în sufletul acestor oameni barierele de rezistență morală care singure le pot zăgăzui în țarcul sincerității și al cinstei.

De aceea — acum după ce partidul liberal și averescan și-a tocit toate armele, a recurs la ultima cea mai mizerabilă și mai antinațională: **ALARMA!** „In țară e disordine”, „in Basarabia comuniștii”, „ne amenință războiul civil” — și alte specimene în tonul acesta de panică tulbură zilnic opinia publică, făcându-o prizoniera unui joc de pericolosă și condamnată fantezie. Toți acești oameni cari atunci când au fost la guvern s'au dovedit de o neputință congenitală, Basarabia aruncându-o în ghiarele mizeriei, în țară menținând ordinea numai prin teroare și stare de asediu, urlă azi pe cel mai ticălos ton tocmai împotriva stărilor de lucruri pe care guvernul Maniu le-a salvat dela ruină.

Exemplu Basarabia unde guvernul a sacrificat zeci de milioane și vagoane de porumb pentru ajutorarea populației înfometate.

Domnilor liberali și averescani, lăsați tonul mai domol căci țara vă cunoaște așa de bine și pe d-voastră și pe noi!

Neputincioșilor alarmiști, calmați-vă!!

B. G.

Șleahta liberală bate clopotele într'o ureche...

— Prefinșă primejdie comunistă —

Pe ruinele unui deceniu de orgoliu grotesc, de înveninări ale moralului obștesc și de ambiții stupide, cari ne înfățișează azi priveriștea multiplelor mizerii — fără teama, că vor fi expuși la o precipitare a desconsiderării opiniei publice, în semn de pericol — liberalii încep să bată clopotele într'o ureche. E o ultimă și disperată încercare aceasta, pentru a risipi sedimentul tristelor experiențe din creerii unui popor blând, ce nu știe însă să uite ușor...

Dar snobul șef al spadasiilor... care împreună cu „angelicul chirurg”, visează la „leacul de frică” al Domnului Moldovei de odinioară, Al. Lăpușneanu..., prin descântecul original al parimiei liberalo-tradițională: „Oamenii ajunși odată la bine, uită repede răul”, nădăjdăuiesc frebril în momelile cu cari vor face iarăși pasibilă tuturor sistemelor de jăcmăneli extremiste acest Neam plin de trănicie. Căci, după ce le-a secat proximitatea productelor fanteziei, insistă acum să-și întroneze trufia pe chestiunea comunismului absent din basarabia — numai de dorul sguduirii așezământului nostru național. Toate furturile de indignări însă, din cari microcosmul dlui V. Brătianu căuta să-și faurească o platformă de noi atacuri, o plasă de noi obsedări, și-au descărcat în liniște focul, în fața guvernării pur democratice a dlui Iuliu Maniu.

Primejdia actuală a reclamării comunității bunurilor, lansată în termeni bombastici de apostolii pacificării interesate — pe lângă toată starea de asediu, era mai pronunțată, pe timpul regimului trecut, decât azi, după încătușarea cenzurii și reabilitarea legilor.

Totuși, discuțiile în jurul problemei comunismului intern și extern, pornite

pentru o acțiune subversivă, sunt în plin avânt. Unii susțin ceea ce alții combat. Nimenea nu știe să lămurească precis situația. Părerile individuale, nu sunt răspunsuri mulțumitoare pentru cei curioși. Un lucru e cert însă: cei, cari bat azi înfrigurați clopotele într'o ureche, anunțând năpraznică vijelie bolșevică — de nu sunt captivii unei promiscuități demente — în scorbura conștiinței lor denigrate, vor afirma, desigur, identitatea incubăției răului, și în cele mai adânci straturi ale poporului, rău aruncat azi cu toate derivatele lui dărâpănătoare în sarcina guvernului Iuliu Maniu.

Cu toate acestea, de pe fertilele meleguri ale Basarabiei mizere, din a cărei frapante suplicii tarafa liberală își pregătește mijloacele neușinate de răsturnarea regimului național-țărănesc, vântul primăvăratice aduce pace și semne de mulțumiri.

Octavian Șireagu.

Balul nostru

În cursul zilelor trecute s'au mai primit sumale de mai jos, pentru răscumpărarea biletelor de onoare dela „Balul Chemării”. Donatorilor le mulțumim și pe aceasta cale.

D. Ion Martalogu 500 Lei; D. I. F. Ne-grușiu dir. pens., Blaj 100; Dr. I. Marciaș, Alba-Iulia 100; D. Nic. Bratu, Sibiu 500; Banca Centrală, Cluj 300; Prof. univ. Augustin Maior 500; D. Dr. G. P. Văleanu 200; Dl P. Simonetii 2000 Lei.

Demisia d-lui Iunian dela Departamentul Justiției

Dl Gr. Iunian și-a dat demisia din fruntea ministerului Dreptății, având motivele sale. Demisia azi e rezolvită; titularul nou al Dreptății e dl Voicu Nițescu. În pragul plecării dela minister dl Iunian, a declarat că va fi soldat credincios al cauzei național-țărăniste.

Noi cari pe dl Iunian l-am apreciat și stimat mult înaintea venirii dsale la Ministerul Justiției, îl vom aprecia și stima și pe mai departe. Câtă vreme a fost în fruntea Dreptății — e drept că — am avut diferențieri cu vederile dsale, diferențieri la baza cărora însă n'a sat decât dragostea noastră nețărnută pentru acel Ardeal care o miie de ani tot prin elemente nelocalnice a fost condus. Numirile și mișcările în magistratură făcute de dl Iunian pentru noi au fost totatătea clipe de grea frământare sufletească, având a alege între două șoapte deopotrivă scumpe nouă. Glasul sfânt al Ardealului ne repus încă integral în drepturile sale care ne reclama drepturile sale și glasul disciplinei de partid de care ținem cont întotdeauna la fiecare pas al nostru. Am ales atitudinea mai puțin gravă în fața acțiunilor dlui Iunian și ce am avut de spus, i-am spus. Ne bucură mult că nimeni din partid și om de bine din aceasta țară n'a interpretat greșit glasul nostru. Ne bucură că am fost înțeleși chiar și de dl Iunian fost ministru al Dreptății.

Iar acum....

Meritele dlui Iunian în partid sunt cu mult superioare decât să putem trece peste ele. Acum când a fost redat partidului noi sperăm că prin reînnoirea actelor sale de prietenie, bravură, înțelepciune și iubire frățească pentru toți românii din aceasta țară unită, ne va da prilej să-l stimăm apreciind în întregime calitățile sale bune. Sperăm că se va convinge că nimic nu ne-a îndemnat la enunțarea clară a părerilor noastre cu ocazia numirilor nouilor magistrați în Ardeal decât o dragoste spe-

cială pentru acest ținut și că am fost îndârjiți căci dragostea noastră n'a reușit să concureze cu sentimentele identice ale Domniei Sale.

Sperăm că în liniștea nouilor preocupări dl Iunian informându-se mai precis, se va convinge că Ardealul e o provincie mare, frumcușă populată de români conștii și hotărâți și că e inutil a introduce orice sfortare în istoria lui de închegare, care mai ales azi ca niciodată curge blândă în alvia unei atmosfere senine și care nu poate fi stricată decât prin sfortări de soiul celor desabrobate de noi.

Noi, pe cari destinul ne-a legat de văile și munții Ardealului niciodată n'am avut velleități și ambiția de a ne discuta locul și rangul în țara noastră unită, căci între frați asemenea diferențieri nu pot exista. Ori-decâteori însă când cineva n'a ținut cont de aceasta ne-a găsit în tabăra-i opusă. Niciodată n'am militat pe lângă ideea împărțirii românilor în clase după criteriul arbitrar al gradeilor geografice pe care trăiesc, oridecâteori însă cineva a încercat să facă așa ceva, s'a izbit și de noi.

Fruntașul național-țărănist dl Iunian poate face mărturie în acest sens.

Prin Dsa și cu ajutorul ... Dsale am dat dovezi clare în acest sens.

Dl Iunian însă a mai făcut și altceva la Ministerul Justiției. Noi îl asigurăm pe Dsa, că ținem cont și de aceasta, și că rămânând în tradiția eului chemărist nu ridicăm statui nimănui, decât după ce și-a dus la sfârșit cantitativ rolul ce providența i-a hărăzit și omenește i-a rezervat între semenii săi. — Dar nici nu distrugem pedestale peste care se pot ridica într'o zi sau alta figuri mărețe ale partidului nostru.

Dl Iunian selecționându-și actele trecutului său politic AR PUTEA compune din câteva din ele un aliaj solid pentru un pedestal modestei în același timp valoroasei sale figuri.

Dar...

a. t. m.

Cetățeni ai Municipiilor și Orașelor!

Ridicați-Vă cu toții cărțile de alegător și în ziua de 14 crt. votați cu toții listele partidului național-țărănist, armonizând și mai mult sufletul orașelor cu acel al Satelor, care precum ne-au dovedit spre mândria lor, au fost, sunt și vor fi cu național-țărăniștii.

Scrisori dela Redacție.

Rubrică permanentă condusă de redactorul nostru special Tutankamen.

Dl Primo de Rivera, com. Stroeinătate. Dictatoratul nostru este supărat foc pe dta. Zice că i-ai confiscat numele la care rânvea să ajungă la capătul dictaturii proiectată pentru fericirea țării românești. Norocul care ai putea spune îl persecută pe dictatoratul nostru (v. de ex. cazul când 13 milioane Lei sau furisat cu dela sine inițiativă și prin propria lor inerție în buzunarele lui, chiar în clipa când zise adio fondurilor secrete) a început chiar dela botez. A fost botezat octavianus. Așa că chiar dela început avea cu dta comun: numele de botez era ceva numeric. Am vorbit zilele trecute cu Dictatoratul nostru și-mi spunea că ușor a fost pentru dta să faci carieră căci nu erai octavianus ci chiar primus. Disperarea lui e mare acumă căci i-ai premers cu schimbarea numelui. Din Primo ce ai fost par'că ai devenit Ultimo de Rivera și la acest loc era sigur că ajunge Dictatoratul nostru de umbră...

Dna Gucoană, com. Votantă. Mă gândeam și eu la spusele dtale. Vom propune o lege că la senat unde bărbații nu pot vota decât după ce au trăit pe pământ cel puțin patru decenii, femeile să poată vota având și „numai” 30 ani declarați. Fondul legii cred că ar rămâne intangibil... iar senatorii și pe mai departe aleșii generației peste care au trecut patruzeci de primăveri chiar de nu toate declarate.

D. Alegătoru Orașanu. În aceasta țară sunt foarte puțini Români. Cu greu s'au găsit la Cluj un grup de 36. Restul populației care se declară de români fără a fi avut socoteli de bani publici nearanjate..., cari se zic români

fără a cauza Țării pagube de milioane spărând și plătind geamurile unor cetățeni dintre cari pe cei mai mulți chiar tu i-ai făcut în prealabil cetățeni pentru spert, dacă nu ești părtaș la câștigurile Băncii Românești adunate din sudoarea plugarului român care i-a plătit 40—50%, dacă nu ai certificat dela cel mai român între români dl român Găbor (ș numele îl arată) atunci înzădar ai jertfit idealism și dragoste nespeculată pentru neam și țară că nu te ajută. Dl Găbor nu te recunoaște de român ești pierdut. Dacă însă cumva cu greu tipograful Bortnemisza se îndură să-ți acorde protecția lui românească, atunci de bună seamă că ai șanse să fii român. În caz contrar ești o rușine națională. Domnii români Găbor și Bortnemisza (văr de ce grad sunteți cu grofii unguri Bortnemisza?) mai îndurați-vă și lăsați să fie și alți români la Cluj. O sfărâmă de protecție. — Vă implorăm...

Chemarea „Chemării” este să țină legătură sufletească cu masele mari ale aceluia cari ne-au apreciat mereu. Asta e Chemarea „Chemării”. Cât despre Chemarea cetăților și a-bonaților cu cred că e — între altele — să țină legătură... și cu Administrația ziarului „Chemarea” trimițând tot insul cel puțin odată pe an Lei 180.

Redactor responsabil:

Dr. A. T. MUREȘAN